

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Petrou Kamínkovou ve věci

žalobce: X. Y., narozený dne N.
bytem X
zastoupený advokátkou Marcelou Lafek
sídlem Národní 416/37 Praha

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra,**
sídlem Nad štolou 936/3, 170 00 Praha 7

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení vedeném pod sp. zn. OAM-78386/ZM-2024

takto:

- I. Žalovaný je povinen vydat ve lhůtě 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku rozhodnutí o žalobcově žádosti o vydání zaměstnanecké karty, evidované pod sp. zn. OAM-78386/ZM-2024.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení 12 140 Kč, a to do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám jeho zástupkyně advokátky Marcely Lafek.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou dne 10. 4. 2026 brání nečinnosti žalovaného v řízení o žalobcově žádosti o vydání zaměstnanecké karty podle § 42g zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „pobytový zákon“). Žalobce uvádí, že žádost podal dne 11. 12. 2024. Dne 29. 8. 2025 byla jeho žádost zamítnuta. Proti zamítnutí se žalobce odvolal ke Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „Komise“), která rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

o zamítnutí žádosti zrušila rozhodnutím ze dne 9. 12. 2025, č. j. MV-167999-4/SO-2025. O žádosti následně žalovaný dosud nerozhodl.

2. Žalobce proto podal žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti. Komise jeho žádosti vyhověla a dne 30. 3. 2026 vydala opatření proti nečinnosti, č. j. MV-41357-3/SO-2026. V opatření proti nečinnosti Komise konstatovala, že žalovaný nevydal rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě podle § 169t odst. 6 písm. d) pobytového zákona. Komise přikázala žalovanému, aby rozhodl do 60 dnů od doručení zprávy Policie České republiky o výsledku pobytové kontroly.

Průběh soudního řízení

3. Žalobce v žalobě namítl, že žalovaný je nečinný, neboť zákonná lhůta v délce 60 dní pro vydání rozhodnutí již marně uplynula. S lhůtou uloženou žalovanému v opatření proti nečinnosti žalobce nesouhlasí, neboť ji považuje za nepřiměřenou. Lhůtu opatření proti nečinnosti stanovilo neurčitě, jelikož její plynutí je závislé na jednání jiného subjektu. Počátek lhůty navíc závisí přímo na jednání žalovaného, který o provedení pobytové kontroly sám žádá. Lhůta je dále podle žalobce nepřiměřená též proto, že Komise stanovila lhůtu ve stejné délce, jako je maximální možná délka podle zákona. Žalovaný se k žalobě v soudem stanovené lhůtě ani později nevyjádřil.

Posouzení věci

4. Soud projednal žalobu podle § 79 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), podle nějž ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek. V řízení o ochraně proti nečinnosti soud rozhoduje podle skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 81 odst. 1 s. ř. s.). Soud rozhodoval podle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání jen na základě listinných důkazů, k nimž měli účastníci možnost se vyjádřit.
5. Žalobce podal žádost o vydání zaměstnanecké karty. Lhůtu pro vydání rozhodnutí upravuje § 169t pobytového zákona, a podle jeho odst. 6 písm. d), Ministerstvo vnitra rozhodne o žádosti o vydání zaměstnanecké karty ve lhůtě do 60 dnů ode dne podání žádosti, ve zvlášť složitých případech ve lhůtě 90 dnů.
6. Žalobce podal žalobu dne 10. 4. 2026, tedy v době, kdy byl žalovaný nečinný a kdy délka řízení již přesáhla zákonnou lhůtu pro vydání rozhodnutí (rozhodnutí Komise o zrušení původního rozhodnutí o zamítnutí žádosti bylo žalobci doručeno dne 11. 12. 2025). Nečinnost žalovaného tedy trvala zjevně více než 60 dnů.
7. Mezi podmínky řízení patří to, že žalobce bezvýsledně vyčerpал prostředky stanovené v § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, na ochranu proti nečinnosti. Tuto podmínku žalobce splnil. Komise v opatření proti nečinnosti ze dne 30. 3. 2026, které žalobce přiložil k žalobě, uvádí, že žalovaný nevydal rozhodnutí v zákonné lhůtě a stanovila mu lhůtu pro vydání rozhodnutí 60 dnů od doručení zprávy Policie české republiky o výsledku pobytové kontroly.
8. Situací, kdy nadřízený správní orgán učiní k návrhu účastníka opatření proti nečinnosti a přikáže vydat rozhodnutí ve stanovené lhůtě, se zabýval Ústavní soud v nálezu ze dne 24. 8.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

2021, sp. zn. IV. ÚS 3523/20. V takovém případě „[b]ezvýslednost vyčerpání pak nastane až prvním dnem po konci opatření proti nečinnosti určené a marně proběhlé lhůty, jde-li o lhůtu přiměřenou.“

9. Krajský soud má v řízení o nečinnostní žalobě povinnost vyčkat, až lhůta stanovená v opatření proti nečinnosti uplyne. To však platí pouze v případě, že jde o lhůtu přiměřenou.
10. V rozsudku č. j. 1 Azs 171/2022-54 ze dne 27. 10. 2022 Nejvyšší správní soud vysvětlil, že by bylo absurdní, aby soud v případě nepřiměřené lhůty vyčkával na její uběhnutí:

Má-li být soudní ochrana proti nečinnosti správního orgánu efektivní, je nezbytné, aby soud hodnotil i přiměřenost stanovené lhůty, a to právě za účelem posouzení, zda byla splněna podmínka bezvýslednosti vyčerpání prostředků ochrany proti nečinnosti. Nepřiměřeně dlouhá lhůta by totiž odsouvala poskytnutí soudní ochrany, resp. naplnění podmínky řízení o bezvýslednosti předchozích prostředků. Samotné posouzení lhůty jako nepřiměřené tak totiž může vést i ke splnění podmínky bezvýsledného vyčerpání prostředku ochrany. S ohledem na výše uvedené to znamená, že správní soud se musí nejprve vypořádat s námitkou nepřiměřené lhůty a teprve pokud ji shledá jako přiměřenou, vyčká jejího uplynutí. **Bylo by absurdní, aby v případě nepřiměřené lhůty vystavil soud žalobce povinnosti vyčkávat na její uběhnutí a podat novou žalobu,** jak to učinil v této věci městský soud. Stejně absurdní by však bylo, pokud by soud v řízení o žalobě sám vyčkával na konec této lhůty a splnění podmínky bezvýslednosti, byla-li by tato lhůta nepřiměřeně dlouhá.

(pozn. zvýraznění doplnil městský soud)

11. Jestliže nadřízený správní orgán uloží vydat rozhodnutí v nepřiměřené lhůtě, žalobce může bez dalšího podat nečinnostní žalobu, neboť jde z hlediska ochrany jeho práv v podstatě o shodnou situaci, jako když tento správní orgán na žádost o opatření proti nečinnosti v zákonné lhůtě nijak nezareaguje (viz též rozsudky zdejšího soudu ze dne 28. 2. 2023, č. j. 5 A 54/2022-37 či ze dne 18. 7. 2023, č. j. 10 A 81 2023).
12. V nynější věci podal žalobce žalobu krátce poté, co žalovaný vyhověl jeho žádosti o opatření proti nečinnosti, kterým žalovanému stanovil lhůtu pro vydání rozhodnutí v délce 60 dnů od doručení zprávy Policie České republiky o pobytové kontrole. Takovou lhůtu soud považuje za nepřiměřenou, a to ze dvou důvodů.
13. Prvním důvodem je skutečnost, že lhůta nebyla stanovena jako pevná, nýbrž její počátek byl závislý na postupu správních orgánů. Počátek plynutí lhůty je tedy neurčitý. Žalobce nemůže nijak ovlivnit, kdy bude pobytová kontrola provedena a kdy bude zpráva z této kontroly doručena žalovanému. Druhým důvodem je, že i část lhůty běžící od tohoto neurčitého okamžiku (60 dnů) je sama o sobě stejně dlouhá, jako zákonná lhůta pro vydání rozhodnutí. V opatření proti nečinnosti má však být stanovena lhůta podstatně kratší.
14. Ke stejným závěrům dospěl městský soud opakovaně (viz například rozsudky a v nich citovaná judikatura ze dne 26. 9. 2023, č. j. 3 A 74/2023, a ze dne 5. 12. 2023, č. j. 3 A 85/2023-33, nebo přímo ve vztahu ke lhůtě stanovené podle doručení zprávy o pobytové kontrole rozsudek ze dne 28. 2. 2023, č. j. 5 A 54/2022-37). Shodně ohledně nepřiměřenosti obdobně stanovené lhůty rozhodl zdejší soud dokonce již ve věci téhož žalobce jako nyní, a to usnesením ze dne 15. 9. 2025, č. j. 3 A 57/2025-34.
15. Žalobci se opatřením proti nečinnosti nedostalo účinné ochrany, a jelikož žalovaný dosud ve věci nerozhodl, je i nadále nečinným.

Závěr a náklady řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

16. Soud seznal, že žalovaný je v řízení o žalobcově žádosti o vydání zaměstnanecké karty nečinný, a proto mu podle § 81 odst. 2 s. ř. s. uložil povinnost vydat o této žádosti rozhodnutí ve lhůtě 15 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku. Délku této lhůty soud považuje s ohledem na dosavadní délku řízení za přiměřenou.
17. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Jelikož měl žalobce ve věci plný úspěch, náleží mu náhrada nákladů řízení. Tyto náklady představují zaplacený soudní poplatek 2 000 Kč a odměna a náhrada hotových výdajů advokátky. Odměna advokátce náleží celkem za 2 úkony právní služby, a to převzetí a přípravu zastoupení [§ 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)] a za návrh ve věci samé (žalobu) [§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu]. Za každý úkon právní služby náleží zástupkyni žalobce mimosmluvní odměna ve výši 4 620 Kč [§ 9 odst. 5 ve spojení s § 7 bodem 5. advokátního tarifu], která se zvyšuje o 450 Kč paušální náhrady hotových výdajů podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Právní zástupkyně uvedla, že není plátkyní daně z přidané hodnoty. Odměna advokátky celkem činí 10 140 Kč. Náhradu nákladů řízení ve výši 12 140 Kč je žalovaný povinen uhradit žalobci k rukám jeho zástupkyně do 30 dní od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele (§ 104a odst. 1 s.ř.s.). V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 4. května 2026

Petra Kamínková v. r.
samosoudkyně